

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra českého jazyka a literatury

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
posudek oponenta

Práci předložila: Půtová Veronika
Název práce: Milan Kundera jako esejista, polemik a glosátor
Hodnotitel: Mgr. Jiří Novotný

---

1. CÍL PRÁCE:

Autorčiným záměrem bylo představit významného světového autora českého původu v uměleckých rolích, které obvykle nebývají v popředí zájmu recipientů. Cíl byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Kvalita obsahu odpovídá míře autorčina zaujetí literaturou, zvláště osobností M. Kundery. Výběry citovaných pasáží jsou na nadstandardně dobré úrovni a vhodně ilustrují komunikovanou problematiku. Poněkud zvláštní je ale autorčin přístup k interpretaci Kunderových názorů a pohledů na svět. Očekával bych pokusy o interpretaci (byť zatím méně fundované a odpovídající míře autorčiny kompetence), ale opakovaně se setkávám s nevhodným a zbytečně patetickým filozofováním, které je místy naprosto nesrozumitelné (např. s. 39).

Důrazně musím upozornit na dvě místa v práci, kterými jsem byl nemile překvapen, vyjádřím-li se velmi, velmi zdrženlivě. Nejprve mám na mysli autorčino jednostranné – a dle mého názoru zcela zavádějící a mylné – hodnocení polemiky Kundera – Havel – Kundera z konce 60. let (s. 23, 24, 48), které sice nese zřetelnou patinu jejího niterného vztahu ke Kunderovi, avšak postrádá hlubší racionální posouzení reflektující dobu, ale hlavně následný vývoj osudů obou protagonistů tehdejšího „českého národního dramatu“ 50. až 80. let.

Doslova „pekelně“ na mě působí názor („spoléhat na moudrost“) prezentovaný na konci odstavce na s. 44; je naprosto neakceptovatelný, protože manipuluje recipienta do trapné a nesvéprávné role.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Bakalářská práce je na dobré formální úrovni; autorce vytýkám pouze částečnou nejednotnost v uvádění bibliografických citací.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Dílo je čtivé, zajímavé a logicky koncipované; autorka prokázala schopnost pracovat s náročnější literární tvorbou, nejen beletristickou. Upozorním na několik výraznějších pochybení (pouze s příkladným uvedením stran): autorský styl utrpěl značnou ránu v podobě masivní kumulace ukazovacích zájmen, která je místy až komická; objevují se také závažnější pravopisné chyby (s. 11, 35, 37, 40, 57); Kunderova reakce na Havlovy názory je patrně chybně vročena (s. 19); objevují se také chyby v přepisu citovaných pasáží (s. 27); autorka se dokonce i pasovala za současnici osobností konce 60. let (s. 28); díky obrozencům prý máme dnes určité „zřízení“ (s. 29). Opakovaně jsou zmiňovány určité recenze, ale v seznamu použité literatury i jinde nefigurují. Proč?

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Proč autorka díla více filozofovala a méně interpretovala? Dokáže vysvětlit Kunderovu tezi o Flaubertovi – objeviteli hlouposti?

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Vzhledem k výše uvedeným poznatkům hodnotím práci jako průměrnou, i když je třeba konstatovat, že považuji autorku díla za velký příslib do budoucnosti.

Velmi dobře – dobře

Datum: 20. května 2011

Podpis:

